

ΕΞΑΓΝΙΣΜΟΙ-ΙΚΕΤΗΡΙΑ- ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ

Η ελιά χρησιμοποιήθηκε κατά την αρχαιότητα ως βασικό υλικό.

Με κλάδους ελαίας προσέφευγαν στα ιερά των θεών οι αιτούντες «ικεσίαν» δηλαδή όσοι είχαν διαπράξει φόνους ή άλλα σοβαρά αδικήματα και ζητούσαν την προστασία των θεών.

Κλαδιά ή στεφάνια ελιάς συναντούμε σε πλήθος αρχαίων τελετουργιών.

Στις γιορτές της συγκομιδής
πρόσφεραν στους θεούς έναν θαλερό
κλάδο ελιάς όπου ήταν κρεμασμένοι
πολλοί καρποί, μαλλιά προβάτων και
φιάλες με λάδι, μέλι και κρασί και τον
έλεγαν «ειρεσιώνη». Ήταν μια
εκδήλωση ευχαριστιών προς τους
θεούς για την ευφορία της γής.

Οι νεότεροι Έλληνες χρησιμοποιούν τους κλάδους της ελιάς τη μέρα της Πρωτοχρονιάς ευχόμενοι καλή παραγωγή. Όσα προαναφέρθηκαν δείχνουν ότι η ελιά είναι το δέντρο του καλού. Το ίδιο δέντρο συνδέθηκε με το φώς, αφού το έλαιον είναι η αρχέγονη πηγή φωτός. Στην ελληνική παράδοση είναι το δέντρο της ειρήνης. Η θεά Ειρήνη, κόρη του Δία και της Θέτιδας εικονιζόταν με κλαδί ελιάς στα χέρια της. Στους πολέμους το κλαδί ελιάς συμβόλιζε τη λήξη των επιχειρήσεων.

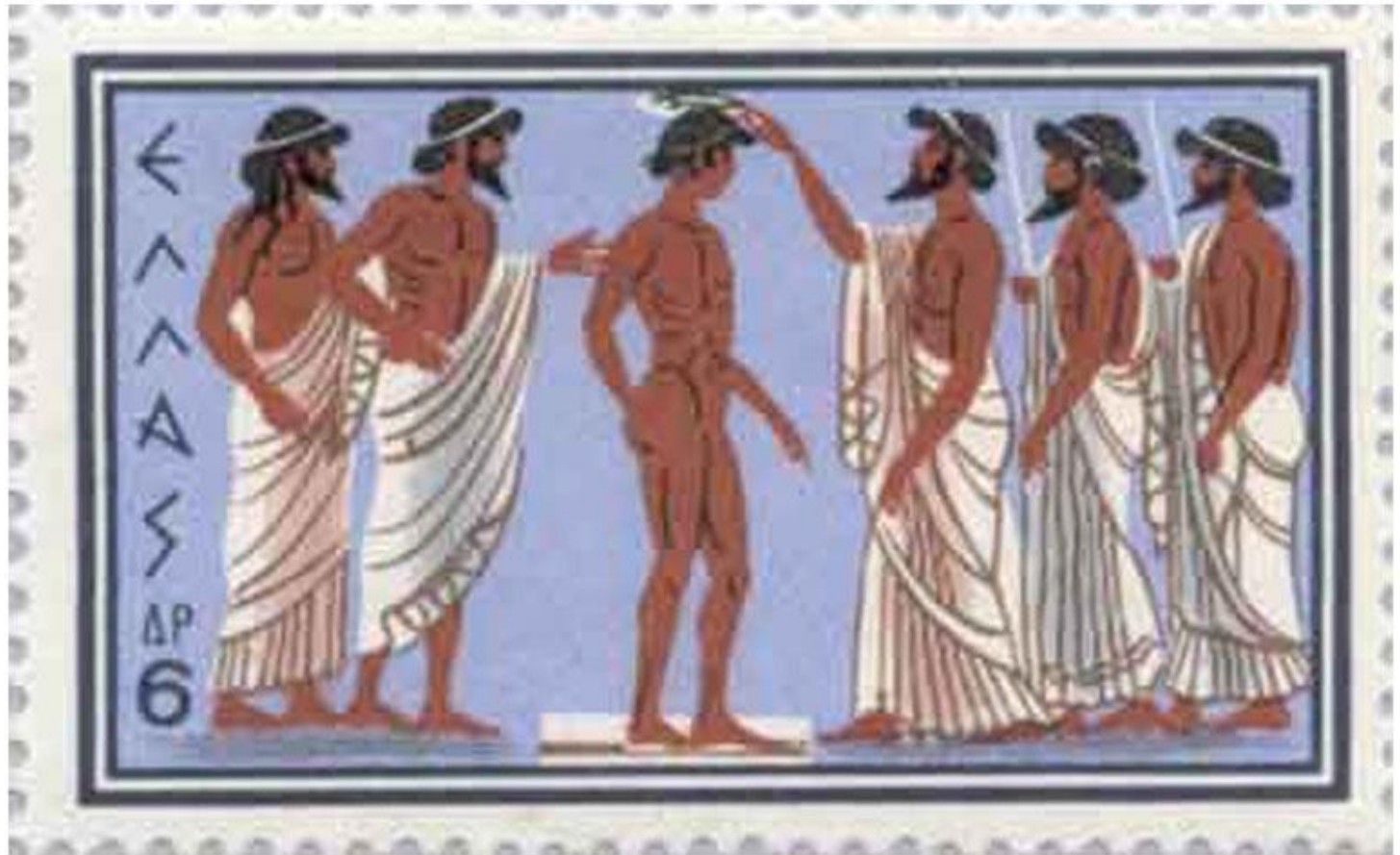
Η ελιά στον αθλητισμό..

Σύμφωνα με τη μυθολογία ο θεμελιωτής των Ολυμπιακών Αγώνων ήταν ο Ηρακλής, ο οποίος φύτεψε για πρώτη φορά αγριελιά στην Ολυμπία. Ο ίδιος καθιέρωσε επίσης το στεφάνι από κλαδί ελιάς ως βραβείο για τους νικητές αθλητές. Μοναδικό βραβείο «άθλον» για τους νικητές των Ολυμπιακών Αγώνων ήταν ένα στεφάνι φτιαγμένο από τον «κότινο» δηλαδή την άγρια ελιά. Τα κλαδιά ελιάς που προορίζονταν να στεφανώσουν τους αθλητές τα έκοβε πάντα από την «Καλλιστέφανο» ελιά ένα μικρό αγόρι του οποίου ζούσαν και οι δύο γονείς του. Το παιδί αυτό πήγαινε στην ελιά όπου έκοβε με χρυσό ψαλίδι τόσα κλαδιά όσα και τα αγωνίσματα των Ολυμπιακών Αγώνων. Έπειτα τα πήγαινε στο ναό της θεάς Ήρας, όπου τα τοποθετούσε πάνω σε χρυσελεφάντινη τράπεζα. Οι Ελλανοδίκες έπαιρναν από εκεί τα κλαδιά και έφτιαχναν στεφάνια για τους Ολυμπιονίκες.

Το στεφάνι της αγριελιάς ήταν η μεγαλύτερη διάκριση για κάθε αθλητή. Σε κανένα άλλο λαό το στεφάνι της νίκης δε θεωρήθηκε το υπέρτατο αγαθό που θα μπορούσαν να χαρίσουν οι θεοί στον άνθρωπο. Στην Αθήνα στα Παναθήναια σημαντικό ρόλο έπαιζε η ελιά του Ερεχθείου από την οποία φτιάχνονταν τα στεφάνια των αθλητών. Στην ιερή πομπή στους δρόμους της Αθήνας συμμετείχαν οι «θαλλοφόροι», γέροντες ωραίοι και ευθυτενείς, οι οποίοι κρατούσαν στα χέρια κλάδους ελαίας. Οι νικητές των Παναθηναίων λάβαιναν επίσης ως έπαθλο στεφάνι από ελιά και παναθηναϊκό αμφορέα γεμάτο λάδι από τις ιερές ελιές της Αθήνας. Κάθε αμφορέας έφερε από τη μια πλευρά παράσταση της Αθηνάς, ανάμεσα σε δύο κίονες και την επιγραφή «των Αθήνηθεν άθλων» και από την άλλη πλευρά παράσταση του αγώνα και το όνομα του επώνυμου άρχοντα.

ΟΙ ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΕΣ ΣΤΕΦΑΝΩΝΟΥΝ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΗ

Το ξύλο της ελιάς.

- Επειδή είναι ανθεκτικό και σκληρό το ξύλο της ελιάς, χρησιμοποιήθηκε από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα στις οικοδομικές εργασίες. Σε παλιά πέτρινα κτίσματα οι ξυλοδεσιές ήταν από ελιά. Στα νεότερα χρόνια το ξύλο ελιάς χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή επίπλων. Χρηστικά είδη από ξύλο ελιάς ήταν πολύ διαδεδομένα σε όλη την ελληνική ύπαιθρο παλαιότερα, διότι ήταν πιο ανθεκτικά από τα πήλινα. Σήμερα είδη που φιλοτεχνούνται από ξύλο ελιάς έχουν υψηλή αισθητική και είναι κυρίως διακοσμητικά. Μερικοί παραδοσιακοί ξυλογλύπτες είναι αληθινοί καλλιτέχνες και δουλεύουν αποκλειστικά με ξύλο ελιάς.

Ευχαριστούμε

Παρουσίασαν οι μαθήτριες:

Αλεξίου Ελένη

Αντίλι Μεγκελιάνα

Αβντόλι Σερένα